

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Carmen I.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

EX ANACREONTE *).

CARMEN I.

*) *Anacreon*, poeta Lyricus, ex Teo, vrbe Ioniae, ortus, vnde Teius vocatur, secundum Hambergerum in zuverlässigen Nachrichten etc. pag. 112. floruit circa an. mundi, 3452. ante Christum natum 532. secundum Barnesium, in vita Anacreontis, natus est poeta noster anno II. Olympiados LV. quo fere tempore Cyrus, Persarum rex, regnare coepit: et an. 85. agens obiisse dicitur. De virtutibus odorum Anacreont. poeticis aeque ac de controuersia, num haec, quae sub Anacreontis nomine circumferuntur carmina sint genuina, nec ne? vberius differendi hic non est locus. Nec vacat, omnes editiones enumerare, quarum notitiam is, cui volupe erit, petere potest ex *Fabricii Bibl. Gr. Vol. II. pag. 95 sqq.* et ex mea Introductione in histor. L. Gr. In carminibus autem hisce, quae delegi, sequutus sum recensitionem atque editionem cel. *Brunck*, Argentorati, 1786. Praeterea cum fructu possunt consuli editiones cl. *I. Frid. Fischeri*, Lipsiae 1776. mai. 8. et vtraque cl. *Degenii*, Erlangae 1786. 8. (in qua poeta cum aliis et antiquioribus et recentioribus comparatur atque index copiosus est additus) atque *Altenburgi*, 1787. 8. gr. et theotisce (in qua de virtutibus vitis et singularem odorum differitur); tum *Lamb. Bos Animaduersion.* ad scriptores quosdam graecos, *Franecker.* 1715. 8. pag. 75 sqq. *I. Caroli Zewii* animaduersiones ad Anacreontem, Platonem et Xenophontem, Lipsiae 1775. mai. 8. pag. 1 sqq. *Georg d'Arnaud* specimen animaduersionum criticarum ad aliquos scriptores graecos, *Harlingae*, 1728. 8. pag. 1 sqq. *Aug. Christian Borheck* in *Klosterbergischen Vorlesungen ueber einige Anacreontische Lieder*, qui in aliquot particulis *Magdeburgi* 1778 et 1779. 8. ea carmina, quae in hanc collectionem receperam, vberius exposuit, et in *Magazin fuer die Erklaerung der Griechen und Roemer*, *Norimbergae* 1784. mai. 8. cl. *Schneider* in *Anmerkungen ueber den Anacreon*, Lipsiae 1770. 8.

- 1 Θέλω λέγειν Ἀτρείδας·
 Θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
 Ἄ Βάρβιτος δὲ χορδαῖς
 Ἔρωτα μῆνον ἤχει.
 5 Ἡμεῖς νεῦρα πρῶην,
 Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
 Καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἄθλῃς
 Ἡρακλῆς· λύρη δὲ
 10 Ἔρωτας ἀντεφώνει

Χαί.

1. Poeta hoc odario monstrat, se non aptum esse carminibus epicis atque heroicis; sed natura quasi comparatum ad res leuiiores tantum et amatorias celebrandas. Pari ratione Bion Idyll. III. fatetur, laetum tantummodo carmen sibi fluere, quando in Amorem aut in Lycidan aliquid modulatur. Ibi Schwebel iam laudauit Ouidium Amor. I. el. I. v. 5 sq. *Arma graui numero violentaque bella parabam Edere*, materia conueniente modis. Par erat inferior versus: *risisse Cupido Dicitur*, atque unum surripuisse pedem etc. Adde Propert. III. el. 7. vers. 39. sqq. Horat. I. od. 6. eumd. I. od. 19. v. 9. sqq.

Ατρείδας, h. e. Menelaum et Agamemnona: tangit bellum Troianum. Κάδμον, qui Agenoris regis filius et Europae frater fuit, et Thebarum conditor: inter cuius nepotes bellum Thebanum, ad quod poeta noster respicit, ortum fuit.

5. *Mutavi neruos pridem*, nimirum veteres pro diuersa materia carminis immutarunt sibi fidiculas; monente Baxtero.

6. ἅπασαν, equidem interpretor ipsam, omnino. vide ad Moschum l. 6. h. e. Se, canit, omnino missa prioris carminis materia, aliam delegisse, carmen heroicum modulaturum.

7. *Herculis labores*] vt argumentum carminis heroicum v. a me in Anthol. lat. poet. ad Claudian in Rufin. l. 285. notata.

10. *χαίροιτε, valeτε*. Sic Ouid. Amor. I. 1. 32. *Ferru*

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
 "Ἡρώες· ἡ λύρη γὰρ
 Μόνος ἔρωτας ἄδει.

CARMEN II *).

Φύσις κέρατα τάυροις· 1
 Ὅπλας δ' ἔδωκεν ἵπποις·
 Ποδωκίην λαγωοῖς·
 Λέσσι χάσμ' ὀδόντων·
 Τοῖς ἰχθύσι τὸ νηκτόν· 5
 Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι·
 Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα·
 Γυναξὶν δ' ἔκ' ἔτ' εἶχεν·
 Τί δ' ἐν δίδωσι; κάλλος·

A 2

'Αντ'

cum vestris bella valete modis. Theocr. Adon. 149. χαῖρε,
 Ἀδων ἀγαπατέ. Idem XVI. 64. Euripid. Phoeniss. 621
 (vbi vide Valkenar.) Μητὲρ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. Iam
 vale, mater.

*) Poeta suauiter recenset, quae natura singulis
 animalium generibus et homini tamquam propria et pe-
 culiaria dederit, cum inexpectata sexus sequioris
 laude.

v. 1. Φύσις Phocyl. 117. sqq. Oppian. Halieut. V. 94.
 ibique Rittershus. a Barnesio iam excitati sunt ad h. l.

v. 7-9. Variarum variorum de h. l. sunt sententiae. Pri-
 mum, quid sit φρόνημα? dissentiunt interpretes. Alii
 enim vertunt prudentiam, quam interpretationem fir-
 mare videntur Phocylides l. c. et Quintil. Instit. orat.
 II. 20 §. 9. Quod si ea in quoque animalium est virtus,
 qua praestat cetera vel pleraque, ut in leone impetus, in
 equo velocitas; hominem porro ratione atque oratione excel-
 lere ceteris certum est: cur non tam in eloquentia, quam